

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4Er/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715201326
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3715201326.3

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8, IČO: 30 807 484 proti povinnému W. W., D.. XX.XX.XXXX, A. A. P. O. W. W., L.: XX XXX XXX, O. A. XXX XX W. U. XXX, vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Vladimíra Poláka, so sídlom Myjava, Hurbanova 643/22, o vymoženie 1.191,33 eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.08.2021, č. k. 4Er/87/2015 - 14, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.08.2021, č. k. 4Er/87/2015 - 14, súdny úradník zamietol námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený sťažnosť. V sťažnosti oprávnený žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vyhovie námietkam oprávneného a zruší upovedomenie o zastavení starej exekúcie. V sťažnosti oprávnený uviedol, že pokiaľ by neexistovali absolútne alebo relatívne výnimky zo zastavenia, došlo by k zastaveniu exekúcie zo zákona dňom 17.03.2020 z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. V predmetnej exekúcii však bol úhradou zo dňa 17.12.2019 dosiahnutý výťažok v sume 15,20 eur. Vzhľadom k tomu, že úhrada povinného presahujúca 15,- eur bola realizovaná dňa 17.12.2019, spadá tento výťažok do obdobia intervalu od 16.09.2018 do 16.03.2020, z čoho podľa oprávneného jednoznačne vyplýva, že v období posledných 18-tich mesiacov pred dňom, kedy sa mala exekúcia zastaviť, bol dosiahnutý výťažok vo výške vyššej ako je stanovený zákonom. Preto, hoci ide o starú exekúciu, nie je ju možné zastaviť z dôvodu absolútnej výnimky. V zákone č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len ako zákon č. 233/2019 Z. z.) nie je uvedené, že po uplynutí 18 mesiacov od poslednej úhrady opätovne nastane skutočnosť uvedená v § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. Úhrada nie je právnou skutočnosťou, ktorá predlžuje rozhodnú dobu, pretože nie je v § 4 zákona č. 233/2019 Z. z. uvedená.

3. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

4. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

5. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

6. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

8. Podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z., stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

10. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z., podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť.

11. Prípustnosť sťažnosti je viazaná na formu rozhodnutia (uznesenie), na to, ktorý súd ho vydal (súd prvej inštancie) a kto ho vydal (súdny úradník) a musí ísť o uznesenie súdneho úradníka, ktoré sa doručuje. Sťažnosť je prípustná predovšetkým proti procesným uzneseniam, ktoré vydá súdny úradník z poverenia sudcu alebo na základe zákonného zmocnenia. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané a sťažnostná lehota je normatívne zakotvená na 15 dní. Sťažnosť sa podáva na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. Týmto súdom je súd prvej inštancie.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie, ktoré bolo napadnuté sťažnosťou, bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. V preskúmvanej veci sa jedná o uznesenie, ktorým súdny úradník rozhodol o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie. Toto rozhodnutie je súdny úradník oprávnený vydať na základe zákona č. 233/2019 Z. z. Sťažnosť bola podaná včas. Sťažnosť bola podaná osobou oprávnenou.

13. Podľa zákona č. 233/2019 Z. z. dňa 01.01.2020 dochádza k zastaveniu všetkých exekúcií, v ktorých uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie a neexistuje žiadna absolútna alebo relatívna výnimka, ktorá by zastaveniu exekúcie bránila. V danom prípade je zrejmé, že rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi uplynula. Uvedené vyplýva z exekučného spisu, podľa ktorého bolo poverenie doručené súdnemu exekútorovi dňa 16.03.2015. Preto sa aj táto exekúcia mala dňa 16.03.2020 zastaviť, pokiaľ tomu nebránila absolútna alebo relatívna výnimka. Oprávnený správne vo svojich podaniach uviedol, že dňa 16.03.2020 bránil zastaveniu exekúcie výťažok vo výške vyššej ako 15,-eur, ku vymoženiu ktorého došlo v lehote 18 mesiacov pred 16.03.2020. Exekúcia sa dňa 16.03.2020 nezastavila.

14. Predmetom podanej sťažnosti a aj námietok oprávneného je (tak ako to vymedzil súdny úradník v sťažnosťou napadnutom uznesení), či mohlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby dôjsť po 16.03.2020 (teda v neskorší deň ako v deň uplynutia rozhodnej doby).

15. Oprávnený bol v námietkach toho názoru, že keďže v čase, keď sa stará exekúcia mala zo zákona zastaviť (16.03.2020), tomu bránil výťažok, k zastaveniu exekúcie už (nikdy) nemôže dôjsť z dôvodu uplynutia rozhodnej doby, nakoľko tomu bráni absolútna výnimka § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. a uplynutie 18 mesiacov od poslednej úhrady nie je dôvodom, pre ktorý by došlo k zastaveniu starej exekúcie. V sťažnosti oprávnený pridal ďalšie tvrdenia o nemožnosti zastavenia exekúcie, keď uviedol, že v zákone č. 233/2019 Z. z. nie je uvedené, že po uplynutí 18 mesiacov od poslednej úhrady opätovne nastane skutočnosť uvedená v § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. a že úhrada nie je právnou skutočnosťou, ktorá predlžuje rozhodnú dobu.

16. V zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodná doba začína plynúť od doručenia poverenia súdnemu exekútorovi, trvá 5 rokov a jej plynutie sa skončí, ak tomu nebráni § 4 zákona č. 233/2019 Z. z. V danom prípade uplynutiu rozhodnej doby nebránil § 4 zákona č. 233/2019 Z. z. Rozhodná doba uplynula bez ohľadu na existenciu výťažku. Správne tak oprávnený uvádza, že po uplynutí 18 mesiacov od poslednej úhrady opätovne nenastalo uplynutie rozhodnej doby. Rozhodná doba v danom prípade nepochybne uplynula dňa 16.03.2020.

17. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. stanovuje, že stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

18. Vzhľadom na uvedené súdny exekútor preveril, či ku dňu 16.03.2020, kedy došlo k uplynutiu rozhodnej doby, nebránila zastaveniu exekúcie výnimka stanovená v § 2 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. Správne uvádza oprávnený, keď tvrdí, že dňa 16.03.2020 zabránila zastaveniu exekúcie výnimka § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z., keďže v lehote 18 mesiacov pred dňom, kedy sa stará exekúcia mala zastaviť, existoval výťažok exekúcie vo výške vyššej ako 15,- eur.

19. Oprávnený označuje túto skutočnosť (výťažok exekúcie vo výške vyššej ako 15,- eur v lehote 18 mesiacov pred dňom, kedy sa stará exekúcia mala zastaviť) ako absolútnu výnimku. Z dôvodu jej existencie má oprávnený za to, že už k zastaveniu exekúcie uplynutím rozhodnej doby nemôže dôjsť. Súd sa s týmto názorom oprávneného nestotožňuje. V § 2 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. sú nepochybne uvedené (aj) absolútne výnimky, ktoré bránia zastaveniu starej exekúcie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Ich absolútnosť spočíva v tom, že sú neodstrániteľné, z dôvodu špecifického a nemenného charakteru pohľadávky vymáhanej v starej exekúcii (pohľadávka na výživnom, právo na nepeňažné plnenie, pohľadávka vzniknutá pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie a pod.). V § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. však nie je stanovená absolútna výnimka. Písmeno f) predmetného odseku operuje so starou exekúciou, ktorá oplyva vlastnosťou majetnosti, určenou výškou výťažku za určité posudzované obdobie. Charakter tejto exekúcie ako majetnej tak ovplyvňuje to, v akom konkrétnom období sa táto majetnosť skúma. Exekúcia podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. tak neoplyva nemennou vlastnosťou (ako iné exekúcie stanovené inými písmenami tohto odseku) a nepredstavuje tak absolútnu výnimku v chápaní, že ak ide raz o túto exekúciu, pri každom ďalšom skúmaní pôjde o túto (majetnú) exekúciu.

20. Súd sa teda stotožňuje s názorom súdneho úradníka, že pri starej exekúcii podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. je potrebné každý deň skúmať, či (ne)došlo k splneniu podmienok zastavenia starej exekúcie, a teda, či (I.) uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia a či (II.) ešte vždy ide o exekúciu podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. V prípade splnenia týchto zákonných podmienok, dochádza k zákonnému zastaveniu starej exekúcie. Stará exekúcia sa tak nezastavuje len v konkrétny deň, kedy uplynula rozhodná doba (v danom prípade 16.03.2020). Exekúcia sa zastavuje v ktorýkoľvek deň, kedy sú splnené podmienky pre zastavenie exekúcie.

21. Rovnako je potrebné poukázať aj na účel/cieľ zákona, ktorý bol v dôvodovej správe vyjadrený nasledovne: „cieľom návrhu zákona je preto zmeniť v tejto oblasti „pravidlá hry“ a odhaliť nemajetné exekúcie, ktoré majú byť z tohto dôvodu ukončené.“ Zákonodarca tak chcel, aby sa pomocou tohto zákona odhaľovali nemajetné exekúcie a tieto sa ukončovali. Výklad predmetného ustanovenia oprávneným však nabáda k tomu, aby sa stará exekúcia nezastavila a viedla takpovediac donekonečna v prípade, ak bola v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. dôvodná (existencia výťažku). A to hoci aj v prípade, ak neskôr nadobudla exekúcia status nemajetnej. Takýto výklad predmetného ustanovenia je v rozpore s účelom zákona, ktorý vyjadril v dôvodovej správe zákonodarca (subjektívny teleologický výklad) a rovnako je v rozpore aj so spoločenským účelom právnej normy (objektívny teleologický výklad), ktorým je záujem spoločnosti na odbremenení štátnych orgánov od vedenia už nedôvodných konaní, ktoré nemôžu viesť k spoločensky akceptovateľnému výsledku (vymoženiu nároku oprávnenej osoby).

22. S prihliadnutím na vyššie uvedený gramatický a teleologický výklad predmetného ustanovenia súd dospel k záveru, že predmetným ustanovením je normované, že pokiaľ je splnené, že (I.) uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia a (II.) nejde o exekúciu podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z., dôjde k zákonnému zastaveniu starej exekúcie.

23. V predmetnej exekúcii uplynula rozhodná doba dňa 16.03.2020. Správny bol teda postup súdneho exekútora, ktorý po odpadnutí prekážky existencie výťažku (ku ktorému odpadnutiu došlo dňa 17.06.2021), a teda po splnení podmienok zákonného zastavenia exekúcie, vydal dňa 21.06.2021 upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu za vecne správne a sťažnosť oprávneného za nedôvodnú. Preto sťažnosť oprávneného, v súlade s § 250 ods. 1 CSP, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.